

gem. Si autem iudicas legem: non es factor legis, sed iudex.

12. Unus est legislator, & iudex, qui potest perdere, & liberare.

* Rom. 14. 4. 13. Tu autem quis es, qui iudicas proximum? Ecce nunc qui dicitis: Hodiè, aut crastino ibimus in illam civitatem, & faciemus ibi quidem annum, & mercabimur, & lucrum faciemus:

14. qui ignoratis quid erit in crastino.

15. Quæ est enim vita vestra? vapor est ad modicum parens, & deinceps exterminabitur; pro eo ut dicatis: Si Dominus voluerit. Et: Si vixerimus, faciemus hoc, aut illud.

16. Nunc autem exultatis in superbis vestris. Omnis exultatio talis, maligna est.

17. Scienti igitur bonum facere, & non facienti, peccatum est illi.

CAPUT V.

Avanis divitiibus exitium minatur, pauperes ad patientiam adhortatur, Christi & prophetarum exemplis propositis. Iuramento abstinendum. De oratione, & extrema unctio.

1. **A**gite nunc divites, plorate ululantes in miseris vestris, quæ adveniunt vobis.

2. Divitiæ vestræ putrefactæ sunt: & vestimenta vestra à tineis comesta sunt.

3. Aurum, & argentum vestrum æruginavit: & ærugo eorum in testimonium vobis erit, & manducabit carnes vestras sicut ignis. Thesaurizatis vobis iram in novissimis diebus.

4. Ecce merces operariorum, qui mesuerunt regiones vestras, quæ fraudata est à vobis, clamat: & clamor eorum in aures Domini sabaoth introivit.

5. Epulati estis super terram, & in luxuriis enutristis corda vestra in die occisionis.

6. Addixistis, & occidistis iustum, & non restitit vobis.

7. Patientes igitur estote fratres usque ad adventum Domini. Ecce agricola expectat pretiosum fructum terræ, patienter ferens donec accipiat temporaneum, & serotinum.

8. Patientes igitur estote & vos, & confirmate corda vestra: quoniam adventus Domini appropinquavit.

9. Nolite ingemiscere fratres in alterutrum, ut non iudicemini. Ecce iudex ante ianuam assistit.

10. Exemplum accipite, fratres, exitus mali, laboris, & patientiæ, Prophetas: qui locuti sunt in nomine Domini.

11. Ecce beatificamus eos, qui sustinuerunt. Sufferentiam Iob audistis, & finem Domini vidistis, quoniam misericors Dominus est, & miserator.

12. Ante omnia autem fratres mei * nolite iurare, neque per caelum, neque per terram, neque aliud quodcumque iuramentum. Sit autem sermo vester: Est, est: Non, non: ut non sub iudicio decidatis.

13. Tristatur aliquis vestrum? oret: **Æ**quo animo est? psallat.

14. Infirmatur quis in vobis? inducat presbyteros Ecclesiæ, & orent super eum, ungentes eum oleo in nomine Domini:

15. & oratio fidei salvabit infirmum, & alleviabit eum Dominus: & si in peccatis sit, remittentur ei.

16. Confitemini ergo alterutrum peccata vestra, & orate pro invicem ut salvemini: multum enim valet deprecatio iusti assidua.

17. Elias homo erat similis nobis passibilis: * & oratione oravit ut non plueret super terram, & non pluit annos tres, & menses sex.

18. Et rursus oravit: & caelum dedit pluviam, & terra dedit fructum suum.

19. Fratres mei, si quis ex vobis erraverit à veritate, & converterit quis eum:

20. scire debet quoniam qui converti fecerit peccatorem ab errore viæ suæ, salvabit animam eius à morte, & operiet multitudinem peccatorum. ^a

*Matth. 5.

34.

† PRO INFIRMIS.

† IN ROGAT.

* 3. Reg. 17. 1. Luc. 4. 25.

EPISTOLA
B. PETRI APOSTOLI

PRIMA.

Prima Petri Epistola digna Apostolorum Principe, verbis parca, sententiis gravis, plena auctoritatis & maiestatis Apostolica; Romæ missam ipsemet testatur, quam Babylonis nomine typicè designavit, sicut & in Apocalypsi cap. 17. & 18. idque propter confusionem idololatriæ quæ tunc in ea rigeat: quippe quæ omnium gentium serviebat erroribus, ut ait S. Leo. Verum quo anno missa sit incertum est. Constat verò ex cap. 4. ubi ait: Si autem ut Christianus, &c. scriptam esse postquam discipuli iam inceperant cognominari Christiani (Act. 11.) quod nono circiter anno post Christi mortem factum esse Chronologia nostra ostendit. An autem statim post illa tempora data sit, non ita constat. Serius omnino missam volunt aliqui, nec multò ante posteriorem eiusdem Petri, quam certum est ultimis vita eius temporibus scriptam. Cum enim, inquit, in illa dicat: Hanc ecce vobis secundam scribo Epistolam: (cap. 3.) nec ullam adjiciat temporis longè remoti particulam: videtur non adedè longi temporis distantiam intelligere voluisse: quis enim de litteris ante annos viginti datis ita loqueretur? At aliorum longè diversa sententia. Nam cum Marcus in fine Epistolæ salutem adscribat fratribus; inde concludendum putant Epistolam ante Marci ex urbe discessum datam. Profectus est verò Marcus in Alexandriam Olymp. 205. anno 3. Claudij item 3. ut habet Chronicon Græcum Eusebij. Est autem is annus æra nostræ 43. à passione 10. Porro hæc Epistola, uti superior Iacobi, in tradendis vitæ Christianæ præceptis tota versatur.

CAPUT PRIMUM.

Incipit à salutatione, & à gratiarum actione: tum quæ ad doctrinam, quæque ad mores spectant, profèquitur.

† IN FE-
STO CA-
THEDRÆ
S. PETRI
QUA PRI-
MUM RO-
MÆ SE-
DIT.

† Etrus Apóstolus Iesu Christi, electis advenis dispersionis Ponti, Galatiæ, Cappadociæ, Asiæ, & Bithyniæ

2. secundum præscientiam Dei Patris, in sanctificationem Spiritus, in obedientiam, & asperionem sanguinis Iesu Christi: Grátia vobis, & pax multiplicetur.

* 1. Cor. 1. 3. Ephes. 1. 3. † DE PL. MART. TEM. PASCH. 3. * † Benedictus Deus & Pater Domini nostri Iesu Christi, qui secundum misericordiam suam magnam regeneravit nos in spem vivam, per resurrectionem Iesu Christi ex mortuis,

4. in hereditatem incorruptibilem, & incontaminatam, & immarcescibilem, conservatam in caelis in vobis,

5. qui in virtute Dei custodimini per fidem in salutem, paratam revelari in tempore novissimo.

6. In quo exultabitis, modicum nunc si oportet contristari in variis tentationibus:

7. ut probatio vestræ fidei multò pretiosior auro (quod per ignem probatur) inveniatur in laudem, & gloriam, &

honorum in revelatione Iesu Christi: ^a

8. quem cum non videritis, diligitis: in quem nunc quoque non videntes creditis: credentes autem exultabitis lætitiâ inenarrabili, & glorificatâ:

9. reportantes finem fidei vestræ, salutem animarum.

10. De qua salute exquiserunt, atque scrutati sunt prophætæ, qui de futura in vobis grátia prophetaverunt:

11. scrutantes in quod, vel quale tempus significaret in eis Spiritus Christi: prænunciens eas quæ in Christo sunt passionis, & posteriores glórias:

12. quibus revelatum est quia non sibi-metipsis, vobis autem ministrabant ea, quæ nunc nunciata sunt vobis per eos, qui evangelizaverunt vobis, Spiritu sancto misso de cælo, in quem desiderant Angeli prospicere.

13. Propter quod succincti lumbos mentis vestræ, sobrii perfectè sperate in eam, quæ offertur vobis, grátiam, in revelationem Iesu Christi:

14. quasi filii obedientiæ, non configurati prioribus ignorantie vestræ desiderijs:

15. sed secundum eum, qui vocavit vos, Sanctum: & ipsi in omni conversatione sancti sitis:

16. quoniam scriptum est: * Sancti eritis, quoniam ego Sanctus sum.

* Lev. 11. 44. & 19. 2. & 20.